

vore Sønner, naar de komme til Kjøbenhavn, kan gaa ind et Sted, hvor de kunne faa deres Tøj opbevaret, og hvor de kunne opholde sig, og hvor de, efter de Vidnesbyrd, jeg har hørt af Soldaterne selv, ere fri for Paavirkning, idet de kunne gaa ud og ind, naar de selv ville. Det kan jeg ikke se skulde være saa forfærdeligt, naar man mækelig kunde lade de 2000 Kr. til Frelsens Hær passere. Alt, hvad der er blevet anført i denne Sag fra de ærede Medlemmers Side — thi det ærede Medlem sidder jo paa sit Partis Vegne i Finansudvalget for at varetage sit Partis materielle og aandelige Interesser efter bedste Evne, — synes at tyde paa, at der maa være noget andet bag denne Sag, ellers maatte det ærede Medlem jo ogsaa have fundet Anledning til at tage Afstand fra Tilskuddet til Frelsens Hær. Mit Standpunkt er derimod konsekvent, for jeg har været med til at indstille Tilskud baade til den ene og til den anden Institution, saa jeg kan ikke kritiseres.

Derfor siger jeg, der er efter min Mening ikke nogen rigtig Mening i det ærede Medlems Standpunkt, medmindre han kan anføre andre Grunde end dem, han hidtil har anført, for Indre Mission og Indre Mission er jo 2 forskellige Ting. Som Indre Mission optræder her i Kjøbenhavn, tror jeg ikke, at Indre Mission er nær saadan, som den optræder mange Steder i Udkrogene af Landet. Jeg antager, det er højst forskelligt. Det skal jeg dog ikke blande mig i, men skal kun fremdeles anbefale denne Sag, som vi jo nu høre, at den højtærede Krigsminister er saa villig som nogen til at være med til. (*K. M. Klausen*: Ja, det er han!) Ja, og det takker jeg ham for. Jeg kan ikke se, der er noget ondt i det. Skulde det være værre, end da den højtærede Justitsminister var med til at tilstaa Frelsens Hær et Tilskud sammen med det ærede Medlem og mig. Det forekommer mig at være Hip som Hap. Derfor forekommer det mig, at vi udmærket godt kunne være med til at støtte denne Sag, til hvis Drift Foreningen selv ofrer 6,000 Kr. aarlig, og naar Forholdet er det, som jeg nævnte i min første Tale, at de have bygget en Bygning, som har kostet 600,000 Kr. à 700,000 Kr., saa forekommer det mig, at der fra den Side er vist, at man er villig til at ofre og til at ofre ganske antageligt. (*K. M. Klausen*: De have tigget Pengene!) Jeg ved ikke, hvordan de have faaet dem, men naar de have tigget dem og ikke er kommet i Kollision med Lovene for at skaffe

dem, ser jeg ingen Grund til, at vi skulde lade dem høre ilde for det. Da Smedene for nogle Aar siden strejkede, og de rændte og tiggede Flæskeskinker ovre hos os, vare de Herrer Socialdemokrater meget glade ved, at man var villig til at give Skinkerne; det blev ikke anset for at være saa galt, at vi støttede de strejkende Smede i Kjøbenhavn. Den Gang tiggede man til dem, der ikke havde noget at bestille, og af hvilke mange havde stor Familie, men det lader til, at det at tigge og tigge ogsaa er 2 forskellige Ting for de Herrer Socialdemokrater. (*K. M. Klausen*: Det er naturligt!) Det er naturligt, siger det ærede Medlem, men jeg var da ikke klogere, end at Socialdemokraterne vare saa idealistiske, at de kun holdt sig til Idealet, og saadanne Smaating som Partiskhed og at gøre Forskel paa Menneskene, troede jeg ikke, kunde komme dem i Tankerne, end sige kunde bringes til Udførelse af dem. Derfor, siger jeg, har Kristelig Forening for unge Mænd virkelig paa lovlige og ærlige Maade tigget de Penge sammen, saa faar det være deres Sag, det har de Lov til. Og det forekommer mig, at ville vi være Frihedsmænd, skal det have noget at betyde med vort Frihedssind, saa maa vi da først og fremmest hævde den personlige Frihed, og de Herrer Socialdemokrater kunne være overbeviste om, at de ikke kunne finde bedre Forsvarere for Friheden og da navnlig for den personlige Frihed end netop mellem Venstre. Det er det Standpunkt, vi stadig stille os paa, at hævde Friheden her i Landet og da først og fremmest den personlige Frihed, saa det kan heller ikke bebrydes denne Forening, at den under lovlige Former har faaet Folk til ved frivillige Gaver at rejse en saadan Bygning. Det tykkes mig tværtimod at være al Ære værd. Naar jeg ser Mennesker, der ere med til at gøre noget godt, saa tager jeg min Hat af for dem og siger: Det er godt gjort, selv om de ikke i alle Maader nære de samme Anskuelser som jeg, og det vil jeg sige, hvad enten det er Indre Mission eller Socialdemokratiet, der gør det. Derfor forstaar jeg heller ikke det ærede Medlems Standpunkt, naar han var med til at yde Tilskud til Frelsens Hær, men derimod ikke vil være med til at yde Tilskud til dette Soldaterhjem. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig og fremdeles anbefale denne efter min Mening gode og udmærkede Sag til det høje Tings Velvilje.